

Minister Zdrowia

Warszawa,

08 GRU. 2017

PRL.022.1631.2017.BZ

Pani
Elżbieta Bojanowska
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rodziny, Pracy i
Polityki Społecznej

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na pismo z dnia 21 listopada 2017 r. (znak: DPS.I.02100.10.2017.AP) dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, uprzejmie zgłaszam następujące uwagi do przedmiotowego projektu.

Wątpliwości budzi projektowana treść ust. 2a dodawanego w art. 68 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 i 1985), który wprowadza ograniczenie możliwości samodzielnego opuszczania terenu placówki, o której mowa w art. 67 tej ustawy, wyłącznie na podstawie zaświadczenia lekarza psychiatry wydanego na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Wprowadzenie ww. ograniczenia, w szczególności bez jednoczesnego określenia ram organizacyjnych i proceduralnych, może znacząco utrudnić funkcjonowanie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą zapewniających odpłatną opiekę ww. osobom. Jeżeli lekarz miałby de facto decydować o opuszczeniu przez mieszkańca takiej placówki to powinien to być lekarz o specjalności odpowiadającej rodzajowi problemów zdrowotnych przejawianych przez taką osobę. Brak jest bowiem podstaw merytorycznych i prawnych do zawężenia możliwości wydania zaświadczenia lekarskiego w takim przypadku tylko do lekarza psychiatry, który miałby decydować o

możliwości samodzielnego opuszczenia placówki również w przypadku pensjonariuszy chorych somatycznie, bez przejawiania zaburzeń psychicznych. Decyzję taką powinien podejmować lekarz, a w razie wątpliwości prosić o odpowiednią konsultację specjalistyczną. Zawężenie możliwości wydawania przedmiotowych zaświadczeń tylko do jednej specjalności lekarskiej może spowodować dezorganizację podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w przedmiotowym zakresie i ograniczyć możliwość uzyskania przepustek przez ich podopiecznych. Należy również podkreślić, że do wydania zaświadczenia przez lekarza psychiatrę jest konieczne osobiste badanie pacjenta, zaś dostępność psychiatrów jest ograniczona.

Ponadto wprowadzane ograniczenie nie uwzględnia kontekstu rodzinnego pensjonariusza takiej placówki (w szczególności w zakresie dalszego pobytu przy sprzeciwie najbliższej rodziny lub opiekuna), jak również może rodzić wątpliwości dotyczące respektowania prawa pacjenta do swobodnego wyboru lekarza.

Dodatkowo należy także zauważyć, że ocena skutków regulacji projektowanej zmiany nie precyzuje jej szacunkowych kosztów i nie określa dokładnego mechanizmu finansowania badania lekarskiego i wydania zaświadczenia oraz dalszego pobytu pensjonariusza w placówce – uwzględniono tutaj jedynie ogólne prognozowane wpływy z tytułu kar za prowadzenie bez zezwolenia placówek całodobowej opieki nad osobami niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku.

Z poważaniem

Konstanty Radziwiłł